

[Bjerg.]

en ekstensiv Drift, som ikke alene er til Skade for selve Erhvervet, men for hele det danske Samfund. Men vi haaber, at det Princip, som dette Lovforslag er Udtryk for — saafremt vi skal vedblive med at have disse Ordninger med Tilskud til Nedbringelse af Priserne —, maa blive videreført, ogsaa naar vi skal have Forhandlinger om en Kornlov.

I dette Haab skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til Vedtagelse i det høje Ting.

Korsgaard: Det foreliggende Lovforslag gaar ud paa, at Landbruget selv skal have Lov til at sælge sit Smør og sit Flæsk, tage de Priser for det, som det kan faa, og at der ydes Statstilskud til Nedsættelse af Hjemmemarkedspriserne, saa at Landbruget her faar de samme Priser, som Salget af Smør og Flæsk indbringer ved Eksport. Det er et Lovforslag, som vi fra vor Side hilser med Tilfredshed. De Tilskud, som Staten ifølge Lovforslaget skal yde, er jo nemlig Tilskud med det Formaal at holde Forbrugerpriserne nede, ikke Tilskud til Landbruget. De Love, der blev vedtaget i Fjor, og som sikrede Landbruget bestemte Priser paa Smør og Flæsk, blev af mange betragtet som Love om Tilskud til Landbruget. Nu har den højtærede Minister oplyst her, at det Eksporttilskud, Landbruget fik ifølge de Love, kun andrager 17½ Mill. Kr., og det er jo ikke saa forfærdelig meget, i alt Fald er det et Beløb, som meget let kunde have været indvundet, hvis Landbruget selv havde haft Lov til at sælge sine Varer.

Jeg er selvfølgelig ked af, at vi ikke paa det nuværende Tidspunkt har en Overenskomst med England, saa at vi nogenlunde ved, hvilke Priser vi vil kunne opnaa der, for naturligvis er vi fra vor Side i allerhøjeste Grad interesseret i, at den Samhandel med England, som har fundet Sted i mange, mange Aar, maa kunne fortsættes. Vi er inden for Landbruget vant til at betragte England som vor gode Aftager af forædlede Landbrugsprodukter, som vor gode Køber, og vi ønsker selvfølgelig i allerhøjeste Grad at bevare dette Marked. Men paa den anden Side maa man være klar over, at Landbrugets Forrentningsprocent i Dag er saadan, at vi ikke kan vedblive med at producere forædlede Landbrugsprodukter til de Priser, som England hidtil har villet give. Det er mit inderlige Haab, at de Forhandlinger, som nu igen er paabegyndt derovre, maa føre til, at vi med vor gamle, gode Køber England maa faa en Overenskomst, saa at vi vedbliver at være Leverandør til det engelske

Marked. Men jeg vil gerne føje til, hvad jeg maaske allerede har sagt, at det vil være umuligt at fortsætte Salg til England til de nuværende Priser, med hvilke Landbrugets Forrentningsprocent allerede er nede ved Nul; det maa enhver kunne indse. Det er mit Haab, at det maa lykkes at faa Engländerne til at indse, at dansk Landbrug har Krav paa højere Priser for vore Produkter, og at vi maa have højere Priser, hvis vor Produktion skal kunne opretholdes i den Tid, der kommer.

For hvad er det, der er ved at ske i Øjeblikket? Der er desværre ved at ske dette ikke alene for dansk Landbrug, men for dansk Samfundøkonomi uheldige, at det danske Landbrug indskrænker sin Produktion af dyriske Produkter, gaar over til en lettere Driftsform, hvorved der spares Arbejdskraft, og hvorved Rentabiliteten maaske kan blive forbedret; men vor Mulighed for at forøge Produktionen af forædlede Landbrugsprodukter vil vanskeliggøres, hvis den Nedslagning af Besætningerne, der finder Sted i Øjeblikket, fortsætter. Landbrugets Forrentningsprocent, som i al Almindelighed er lav, er vistnok i Øjeblikket lavest inden for de mellemstore Landbrug. De store Landbrug har jo den Mulighed, at de ved Mekanisering paa visse Felter, maaske paa mange Felter, kan billigøre Driften og derved faa Produktionsomkostningerne noget ned. De helt smaa Landbrug har den Mulighed, at de ved at forøge Arbejdstiden med en Time eller to, ved at tage bedre fat inden for Familien, kan formindske deres Driftsomkostninger. Det er vel i Tiden de mellemstore Landbrug, der er haardest ramt af de stigende Lønudgifter, som jeg heller ikke for mit Vedkommende ønsker det skal blive nødvendigt for Landbruget at kræve betydelig nedsat. Jeg er enig med det ærede Medlem Hr. Bjerg i, at vi fra Landbrugetss Side maa kræve at faa saadanne Priser for vore Produkter, at vi er i Stand til at give de samme Lønninger, som der gives andre Steder, saa vi er i Stand til at betale vore Medhjælpere paa samme Maade, som man kan det inden for Industri og Handel. Men jeg ønsker at understrege, at det, saa vidt jeg kan skønne, i Øjeblikket er de mellemstore Landbrug, der er haardest ramt af disse stærkt stigende Driftsomkostninger, og jeg ønsker at understrege, at vi inden for det samlede Landbrug maa være enige i Kravet om, at de Priser, vi faar, bliver af en saadan Art, at vi ikke alene kan lønne vore Medhjælpere og Medarbejdere godt, at vi ikke alene kan faa en Forrentningsprocent, der er rimelig,